

PRZEGŁAD PRASY ZAGRANICZNEJ

CODZIENNY BIULETYN
WYDZIAŁU PRASOWEGO

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

Rok VIII

Warszawa, środa 27 września 1933 r.

Nr. 221

ADRES REDAKCJI: ul. Marsz. Focha 1. Telefon 545-90 wewn. Nr. 16

TREŚĆ: Sprawy polskie: Polska a Niemcy. — Polska a Z. S. R. R. — Polska a pożyczki francuskie. — Sytuacja polityczna w Polsce. — Polska a Mała Ententa. — **Zagadnienia ogólne:** Sprawa rozbrojenia. Zbrojenia niemieckie. Sesja Rady Ligi. — Sytuacja polityczna w Niemczech. — Europa środkowa. Mała Ententa. — Państwa bałtyckie.

SPRAWY POLSKIE

POLSKA A NIEMCY.

Prasa niemiecka z 26.IX. na widocznym miejscu ogłasza zapowiedź dzisiejszego spotkania między min. Beckiem a ministrami von Neurathem i Goebbelsem. Dzienniki w tytułach dają do zrozumienia, że chodzi tu o konferencję, mającą znaczenie „niemiecko - polskiej wymiany zdań”. Według *Boersen Kurrier*, w rozmowie tej poruszone mają być kwestje ogólnie - politycznej natury.

Deutsche Allg. Ztg. 27.IX. w koresp. z Genewy podaje „według informacji z kół polskich” wiadomość o śniadaniu ministra Becka z ministrami Neurathem i Goebbels'em.

Völkischer Beobachter 26.IX. w koresp. z Katowic pisze, że prasa polska „jak na komendę podniosła wrzask wściekłości przeciwko Niemczyźnie” i szczególnie zwraca się przeciwko wysiłkom mniejszości niemieckiej nad utworzeniem jednolitej organizacji, nazywając to zdradą stanu.

Dzienniki francuskie z 26.IX. (popołudniowe) podkreślają znaczenie rozmów, jakie minister Beck prowadzi w Genewie i znaczenie stanowiska Polski.

POLSKA A Z. S. R. R.

Prawda 25.IX. cytując w depeszy z Warszawy głos „Dnia Polskiego”, witający z zadowoleniem zbliżenie polsko - sowieckie i wyrażający pogląd, że polityka pokojowa ZSRR. wypływa ze szczerých побудек.

Evening Standart 26.IX. informuje, że minister spraw zagranicznych Beck ma zamiar pojechać z wizytą do Moskwy po powrocie z Genewy. Od ostatniej

wymiany wizyt między ministrami polskimi i sowieckimi upłynęło 8 lat; ostatnim rosyjskim ministrem, który złożył oficjalną wizytę w Warszawie był Czičerzin w r. 1925 i Polacy dotychczas na tę wizytę nie odpowiedzieli. Obecnie min. Beck zamierza to uczynić, a ostatnie oznaki serdeczności pomiędzy Warszawą i Moskwą — pisze dziennik — dostatecznie tłumaczą tę podróż.

POLSKA A POŻYCZKI FRANCUSKIE.

La Volonté 26.IX. wyraża zadowolenie, że podróż Herriota do Rosji może wywrzeć nacisk na Izbę Deputowanych w kierunku zawarcia traktatu handlowego z Sowietami: Pismo uważa, że wobec tego nadzedł czas, aby zapytać Polskę, kiedy zamierza zapłacić przypadającą na nią część długów rosyjskich, zaciągniętych jeszcze przez rządy carskie. Komisja francusko - sowiecka pod przewodnictwem ministra de Monsi ustaliła bowiem przed 6-iu laty, że z ogólnej sumy 400 milionów fr. w złocie, jaką wynoszą długi zaciągnięte przez Rosję carską we Francji, 1/4, t. j. 100 milionów w złocie powinny zapłacić państwa powstałe na terytorjum dawnej Rosji, a w pierwszym rzędzie Polska, Litwa, Łotwa i Estonja. Pismo wzywa rząd do szybkiego wyjaśnienia tej sprawy.

SYTUACJA POLITYCZNA W POLSCE.

Deutsche Tageszeitung 26.IX. pisze, że dążenia do reformy konstytucji, którym daje wyraz obóz marsz. Piłsudskiego, głównie polegają na dalszym odsunięciu się od parlamentaryzmu i „na dalszym uchyleniu się od odpowiedzialności”. Dziennik podkreśla, że urzeczywistnienie tych dążeń będzie zależało od tego, czy marsz. Piłsudski i jego współpracownicy zdolni będą „do okazania rewolucyjnej stanowczości”.

Przedmiotem 261X. informuje, że minister
Przewodniczący Beck ma zamiar pojechać z wi-
zją do Moskwy po powrocie z Genewy. Od ostatniej
Ewentualnie 261X. informuje, że minister
Przewodniczący Beck ma zamiar pojechać z wi-
zją do Moskwy po powrocie z Genewy. Od ostatniej

POLSKA A MAŁA ENTENTA.

Lupta 26.IX. (Bukareszt) pisze, że zbliżenie przyjaźni osiągnięte między Polską a Francją podczas ostatniej wizyty min. Becka w Paryżu oraz zbliżenie Rosji do Polski i Francji stanowi nową podstawę wspólności interesów Polski i Małej Ententy, co znalazło swój wyraz w rozmowach pos. Arciszewskiego z trzema ministrami spraw zagranicznych Małej Ententy w Sinaia.

Politika 25.IX. (Belgrad) w koresp. z Warszawy pisze, że polskie ministerstwo przemysłu i handlu zatwierdziło wniosek województwa pomorskiego, aby jeden z bulwarów w Gdyni nosił nazwę „Jugosłowiański”.

Sieгодня 25.IX. donosi z Warszawy o projektowanym w najbliższych dniach locie 50 polskich samolotów wojskowych do Rumunji.

ZAGADNIENIA OGÓLNE

SPRAWA ROZBROJENIA. ZBROJENIA NIEMIECKIE. SESJA RADY LIGI.

Sunday Referee 24.IX. twierdzi, że rząd polski posiłkuje się z zamiarem przedstawienia na obecnej sesji Ligi Narodów dowodów tajnych zbrojeń Niemiec, gdyż posiada rzekomo pewność, że dwie wielkie fabryki na Litwie wyrabiają samoloty i gazy trujące na zamówienie rządu niemieckiego.

Politika 25.IX. (Belgrad) w koresp. z Paryża pisze, że rząd polski ma zamiar przedłożyć Lidze Narodów dokumenty w sprawie tajnych zbrojeń niemieckich. Dziennik powtarza wiadomości „Sunday Referee”.

Germania 26.IX. pisze, że sesja jesienna Ligi Narodów nabiera szczególniejszego charakteru przez to, iż obecny jest w Genewie min. Goebbels. Rozmowy toczą się głównie około sprawy rozbrojenia, chociaż nie znajduje się ona na porządku dziennym i wobec tego nie można jej doprowadzić do pozytywnego zakończenia. Od odpowiedzi rządu niemieckiego na propozycje państw będzie ostatecznie zależało powodzenie tej sprawy.

Nation Belge 25.IX. podaje w streszczeniu artykułu „Kurjera Porannego” o niemieckich planach wojennych.

Corriere della Sera 25.IX., pisząc o rozmowach genewskich, podkreśla, że Niemcy zajęły postawę wyczekującą bez zbytniego optymizmu ale i bez pesymizmu a priori, będąc w położeniu drażliwego partnera, który musi być poddany próbie zaufania. „Corriere” omawia w sposób dość przyjazny domniemane propozycje niemieckie i zaznacza, że Niemcy wiedzą z której strony mogą oczekiwać ostatecznego pośrednictwa. Dziennik uważa, iż obecnymi rozmowami zaniepokojona jest Francja, która nie wie jakie będzie stanowisko Niemiec wobec ewentualnie osiągniętego dzięki akcji Mussoliniego porozumienia między Francją, Anglią, Ameryką i Włochami. W Paryżu liczą na skutek perswazyj włoskich w Berlinie, przyczem odnosi się wrażenie że ze strony francuskiej nie będzie takiego uporu przy pewnych postulatach nie do przyjęcia. Quai d'Orsay zaczyna powoli rozumieć i wyznawać idee Mussoliniego że — aby osiągnąć pokój — trzeba stanąć na równej stopie. „Corriere” mówi dalej o „absurdalnych alarmach”, które wciąż jeszcze znajdują niestety posłuch we Francji; jako przykład tego cytuje dziennik artykuł „znanego siewcy paniki” — Steeda o agresji niemieckiej poprzez Szwajcarię.

Journal des Nations 24/25.IX. zamieszcza art. wst. p. n. „Il faut que l'Assemblée parle”, w którym stwierdzając, że porządek dzienny XIV Zgromadzenia L. N. zawiera tylko kwestje drugorzędne, pisze: Wobec tego, że świat cały znajduje się w stanie wzburzenia i wszyscy są zaniepokojeni najpoważniejszymi problemami, zachodzi konieczna potrzeba aby Zgromadzenie Ligi Narodów przemówiło. Obecnie mówi się o zlikwidowaniu albo odroczeniu konferencji rozbrojeniowej a o wznowieniu narad w ramach paktu czterech. Zgromadzenie powinno się wypowiedzieć, czy zgadza się na taką procedurę i na tak poważne naruszenie zasady równości, będącej podstawą paktu Ligi. W czasie obrad Zgromadzenia nie można będzie uniknąć ostatecznej autentycznej interpretacji tego tak tajemniczego paktu czterech. Według tekstu francuskiego, pakt ten odnosi się wyłącznie do spraw, obchodzących cztery mocarstwa i jest on tylko paktem regionalnym; według zaś interpretacji niemieckiej i włoskiej, stanowi on podstawę organizacji Europy. Również konieczne jest wypowiedzenie przez Zgromadzenie jego poglądu w takich kwestjach — jak austriacka i prześladowania Żydów w Niemczech.

SYTUACJA POLITYCZNA W NIEMCZACH.

La République 25.IX. (w art. Pierre Dominique'a) podkreśla, że wszystkie mowy wypowiedziane przez Hitlera, von Papen'a lub Goebbels'a są zawsze zwrócone do „narodu niemieckiego”, czyli do 90 milionów Niemców, z których 30 milionów mieszka poza granicami Rzeszy. W swej przemowie, wygłoszonej przed wyjazdem do Genewy, niemiecki minister propagandy oznajmił, iż głównym zagadnieniem do rozwiązania jest zagadnienie bezrobocia i wyznaczył dokładny plan, według którego bezrobocie w Niemczech ma być zwalczone w przeciągu 2 lat. Autor artykułu przypomina, że zagadnienia ekonomiczne poszczególnych krajów są ściśle ze sobą związane, wobec czego nie widzi sposobów, jakimi nadmiernie uprzemysłowione Niemcy zdołają uporać się z bezrobociem metodami jedynie wewnętrznymi - państwowymi. Zdaniem autora, Niemcy nie potrafią zrozumieć, że istnieje naprzykład kilka krajów angielskich, nie dążących bynajmniej do złączenia się. Tymczasem, — pisze dalej Dominique, — porozumienie polsko - gdańskie najlepiej dowodzi, że Gdańsk widzi dla siebie większą korzyść w rozkwicie ekonomicznym Polski niż Niemiec. Autor akcentuje, iż fakt ten podkopuje wiarę Goebbels'a w zasadę narodowości.

Le Journal 24.IX. (w art. wst.) pisze, że polityka ustępstw w stosunku do Niemiec nie dała pożądanych rezultatów. Hitleryzm, który powstał, pomimo wprowadzenia Niemiec do Ligi Narodów, pomimo ewakuacji Nadrenji i zanulowania reparacji, jest dzisiaj najlepszym wyrazem ducha odwetu, który panuje w Niemczech. Autor przytacza ostrzegawcze słowa Wilsona, które on wypowiedział w sprawie ewentualnego odstąpienia na korzyść Niemców od bezwzględności postanowień traktatu wersalskiego: „Nie wcześniej niż za 30 lat. Nie wcześniej, niż nowe pokolenie niemieckie wychowane będzie w szkole pokoju!”

Prawda 25.IX. pisze, że zeznania van der Lühbe-go w procesie lipskim wykazały, jak na dłoni, iż łączyły go stosunki z hitlerowcami. Natomiast zeznania nie dostarczyły żadnych dowodów, świadczących o porozumieniu van der Lühbe-go z komunistami. Prasa niemiecka przygotowuje już opinię publiczną do fiaska procesu, który miał dowieść całemu światu „nieskazitelnosci niemieckiej rewolucji narodowej”.

Universul 21.IX., nawiązując do mowy v. Papena o polityce niemieckiej, stwierdza, że pomimo swej katolickości dąży on do urzeczywistnienia zasady wolności narodu, tylko na użytek Niemców, a kosztem innych narodów.

EUROPA ŚRODKOWA. MAŁA ENTENTA.

Corriere della Sera 24.IX. podaje bez komentarzy wiadomość z Budapesztu o udzielonej przez Benesa dziennikarzom informacji w sprawie przyjazdu jego do Rzymu.

Corriere della Sera 25.IX. informuje o przyjeździe Dollfussa do Genewy i o długiej rozmowie jego z Simonem, podczas której omawiano zagadnienia polityki wewnętrznej austriackiej w związku ze znanymi nieporozumieniami z Rzeszą, „które należałoby wygładzić ostatecznie, przez odbudowę ekonomiczną, będącą najpewniejszą gwarancją niepodległości Austrii”. Nie wiadomo jednak — pisze dziennik — co wyniknie z tych spraw naddunajskich wobec istnienia innych projektów. To też z wielką ciekawością obserwowany jest wynik obrad Małej Ententy — „nie w czynach wprowadzie ale w słowach, które będą miały swój oddźwięk na terenach Europy Środkowej”.

Le Temps 26.IX. (w art. wst.) omawia konferencję w Sinaia. Dwie sprawy interesują specjalnie ministrów spraw zagr. Małej Ententy w związku z organizacją środkowej Europy: po pierwsze, kampania niemiecka przeciw Austrii, po drugie zaś — rozmowy, prowadzone między Francją a Włochami, od wyniku których będzie zależała postawa państw Małej Ententy wobec Włoch. Dziennik przypomina, jakie wzruszenie wywołała w stolicach państw Małej Ententy wiadomość o zawartym „pakcie czterech”. Wystarczyło jednak zapewnienie ze strony Francji, że pakt ten nie ma na celu utworzenia „dyktatoratu europejskiego”, podkopującego niezależność państw trzecich, aby przywrócić zaufanie. W ostatnich czasach nastąpiło wyraźne polepszenie się stosunków między Rzymem a Małą Ententą, co jest bezpośrednio skutkiem współpracy, rozwijającej się między Rzymem a Paryżem. Wspólnie grożącym niebezpieczeństwem jest: bezwzględne dążenie Niemiec do hegemonii, pragnienie zrealizowania na własny użytek „Mitteleuropy” oraz powrót do polityki „Drang nach Osten”. Wobec tego stałego niebezpieczeństwa, coraz wyraźniejszą się staje potrzeba solidarnej współpracy Małej Ententy, nie tylko z Francją, ale i z całością świata śródziemnomorskiego. Na zjeździe w Sinaia ministrowie zapewne będą rozważali zmianę stosunków na Bałkanach. Bułgaria zbliżyła się do Jugosławii oraz stara się o utrzymanie dobrych stosunków z Londynem, Paryżem i Rzymem. Rumunia również znalazła gwarancję w konwencji o „określeniu napastnika”.

Wreszcie w sprawie rozbrojenia Mała Ententa ma wspólną linię z Francją, a mianowicie: bezwzględne utrzymanie traktatów i rozbrojenie — tylko w razie zapewnionego bezpieczeństwa.

PAŃSTWA BAŁTYCKIE.

Sieгодня 25.IX. zamieszcza za „Socialdemokrats” rewelacje o pewnym prowokatorze, politycznym emigrancie niemieckim nazwiskiem Beschnitt, który zdobył zaufanie socjaldemokratów łotewskich a jednocześnie znajdował się na usługach poselstwa niemieckiego w Rydze. Beschnitt na polecenie poselstwa miał podjąć się misji zwabienia do Niemiec emigranta politycznego, Katza, poddanego amerykańskiego. Katzowi miano wsunąć do kieszeni kompromitujące listy, które miały posłużyć za podstawę do oskarżenia go o zdradę stanu. W związku z tem „Socialdemokrats” domaga się odwołania posła niemieckiego w Rydze Dr. Martiusa.

